2) Voidaanko — ja millaisin edellytyksin — tieliikenneturvallisuutta koskevan yleisen edun turvaamiseen liittyvillä tarpeilla oikeuttaa mainittujen periaatteiden rajoituksia, ja voiko asetuksen nro 112/2008 83 bis §:n mukainen vähimmäistoimintakustannusten määrittäminen olla tällaisesta toiminnallisesta näkökulmasta katsottuna perusteltua?

3) Voidaanko vähimmäistoimintakustannusten määrittäminen edellä mainitusta näkökulmasta katsottuna jättää asianomaisten toimijaryhmien välisten vapaaehtoisten yleissopimusten varaan ja toissijaisesti sellaisten elinten tehtäväksi, joiden kokoonpanolle on ominaista se, että niissä ovat vahvasti edustettuina alan yksityisiä taloudellisia toimijoita edustavat tahot, kun lainsäädäntötasolla säädettyjä perusteita ei ole?

Valitus, jonka Confindustria Venezia, aiemmin Unione degli Industriali della Provincia di Venezia (Unindustria), ym. on tehnyt 15.4.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-273/00, Unindustria ym. v. Euroopan komissio, 29.1.2013 antamasta määräyksestä

(Asia C-191/13 P)

(2013/C 207/13)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittajat: Confindustria Venezia, aiemmin Unione degli Industriali della Provincia di Venezia (Unindustria) ym. (edustajat: avvocato A. Vianello, avvocato A. Bortoluzzi ja avvocato A. Veronese)

Muut osapuolet: Euroopan komissio, Siram SpA, Bortoli Ettore Srl, Arsenale Venezia SpA, Italian tasavalta

Vaatimukset

Valittajat vaativat, että unionin tuomioistuin

— kumoaa asiassa T-273/00 annetun unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) määräyksen ja velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittajat vetoavat valituksessaan oikeudellisiin virheisiin, joihin on syyllistytty sovellettaessa unionin tuomioistuimen "Comitato Venezia vuole vivere" -tuomiossa ilmaistuja periaatteita, jotka koskevat yhtäältä komission velvollisuutta perustella valtiontukiasioissa tekemänsä päätökset ja toisaalta todistustaakan jakautumista SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen edellytysten osalta.

Valittajien mukaan valituksenalaisessa määräyksessä ei ole noudatettu unionin tuomioistuimen 9.6.2011 antamassa nk. "Comitato Venezia vuole vivere" -tuomiossa tehtyjä toteamuksia, joiden mukaan komission "päätöksen on jo itsensä sisällettävä kaikki ne seikat, jotka ovat olennaisia kansallisten viranomaisten pannessa sitä täytäntöön". Vaikka tällaisia kansallisten viranomaisten suorittaman täytäntöönpanon kannalta olennaisia seikkoja ei riidanalaisessa päätöksessä ole, yleinen tuomioistuin ei ole tuonut millään tavoin esiin sitä, että komission riidanalaisessa päätöksessään omaksuma menettelytapa on ollut puutteellinen ja johtanut oikeudelliseen virheeseen.

Niiden periaatteiden mukaan, jotka unionin tuomioistuin on tuonut esiin "Comitato Venezia vuole vivere" -tuomiossa tuen takaisinperimisen osalta, jäsenvaltion — eikä suinkaan yksittäisen tuensaajan — on tapauskohtaisesti esitettävä näyttö siitä, että SETU 107 artiklan 1 kohdan edellytykset täyttyvät. Esillä olevassa tapauksessa komissio on riidanalaisessa päätöksessään jättänyt tekemättä selkoa siitä, millä tavoin se on selvittänyt edellytysten täyttymisen. Tämän johdosta Italian tasavalta — koska sillä ei ole ollut käytettävissään olennaisia seikkoja näytön esittämiseksi takaisinperimistä varten siitä, että myönnetyt helpotukset on katsottava niiden saajien osalta valtiontueksi — on 24.12.2012 antamallaan lailla nro 228 (1 §:n 351 momentissa ja sitä seuraavissa momenteissa) päättänyt todistustaakan kääntämisestä vastoin unionin oikeuskäytäntöä. Italian lainsäätäjän mukaan ei ole valtion vaan niiden yksittäisten yritysten tehtävänä, jotka ovat saaneet myönnettyjä tukia [sosiaaliturvamaksujen] alennuksina, esitettävä näyttö siitä, että mainituilla helpotuksilla ei vääristetä kilpailua eikä vaikuteta jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Muussa tapauksessa lähdetään olettamuksesta, jonka mukaan myönnetyllä helpotuksella on voitu vääristää kilpailua ja vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Valittajien mukaan on selvää, että tämä on ristiriidassa "Comitato Venezia vuole vivere" -tuomiossa ilmaistujen periaatteiden kanssa.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) on esittänyt 15.4.2013 — Esso Italiana srl v. Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti ja Ministero dello Sviluppo Economico

(Asia C-194/13)

(2013/C 207/14)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Esso Italiana srl

Vastapuolet: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti ja Ministero dello Sviluppo Economico

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko — ja jos on, niin missä määrin — SEU 4 artiklan 3 kohdassa, SEUT 101 artiklassa sekä SEUT 49, SEUT 56 ja SEUT 96 artiklassa tarkoitettu kilpailuvapauden, yritysten vapaan liikkuvuuden, sijoittautumisvapauden ja palvelujen